

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

overskuddet fra 40.000 kr. til 50.000 kr., 30 pct. af overskuddet fra 50.000 kr. til 60.000 kr. og 60 pct. af resten.

Bevillingsafgiften samt billetafgiften af udenlandske film indgår i filmfonden, medens billetafgiften af danske film af biograferne tilbagebetales til producenterne.

I finansåret 1969-70 har filmfondens indtægter fra billetafgiften udgjort i alt 14,8 mill. kr., medens bevillingsafgiften har givet fonden en indtægt på 3,2 mill. kr. De danske filmproducenter har i finansåret 1969-70 modtaget ca. 5,9 mill. kr. i automatisk tilbagebetaling af billetafgiften for danske film.

Den nuværende 15 pct.s billetafgift blev indført ved film- og biografloven af 1964 til afløsning af den hidtidige forlystelsesafgift, der udgjorde ca. 27 pct. af hver solgt billet. Forud for denne lempelse befandt biograferne sig i en nærmest katastrofeagtig situation, idet biografbesøget i årene fra 1948-1963 var blevet halveret.

I de første par år efter gennemførelsen af 1964-loven lå biografbesøget nogenlunde konstant, og en stigning i indtægterne kunne konstateres. Fra og med året 1968 er der imidlertid på ny sket et kraftigt fald i biografbesøget, ikke mindst i hovedstadsområdet. En meget stor del af biograferne kæmper derfor i dag på ny med betydelige økonomiske vanskeligheder, som forstærkes ved de stadigt stigende omkostninger. Også indførelsen af moms på spillet en rolle, selv om denne vel i det store og hele af biografierne er blevet overvæltet på billetpriserne. Med den seneste forhøjelse af momsen til 15 pct. er mange biograffolk imidlertid kommet i den situation, at de måske ikke vover at sætte billetpriserne yderligere op af frygt for, at biografbesøget herefter vil dale endnu mere.

Der er således næppe tvivl om, at det vil være nødvendigt at foretage lempelser i de afgifter, der i dag er pålagt biograferne, hvis disse blot i nogenlunde rimelig udstrækning skal have mulighed for at bestå i de kommende år, hvor udviklingen inden for TV-området med bl. a. kassettefilm må antages yderligere at forøge vanskelighederne.

På denne baggrund stilles der forslag om at lade bevillingsafgiften, der har haft en nøje sammenhæng med bevillingssystemet, bortfalde.

Samtidig foreslås billetafgiften nedsat fra de nuværende 15 pct. til 12½ pct., og maksimumsgrænsen for lempelse i billetafgiften foreslås forhøjet fra 120.000 til 150.000 kr. Disse forslag vil imidlertid betyde en væsentlig nedgang i filmfondens indtægter, og jeg skal senere vende tilbage til dette spørgsmål.

Bevillingsafgiftens bortfald vil naturligvis, da der er tale om ophævelse af en overskudsafgift, komme til at betyde, at visse store biografer med betydeligt overskud opnår en ret kraftig og måske ikke særlig påkrævet afgiftslempelse. Dette kan måske forekomme mindre rimeligt, men man må her gøre sig klart, at de pågældende for fremtiden skal svare indkomstskat af biografens fulde overskud, hvor de hidtil kun har betalt indkomstskat af overskuddet ÷ betalt bevillingsafgift. Med de gældende beskatningsregler må det forventes, at en væsentlig del af det provenu, som indehaverne af visse store biografer umiddelbart opnår ved bevillingsafgiftens bortfald, vil indgå i statskassen via de personlige skatter.

De danske filmproducenter vil efter forslaget som hidtil automatisk få tilbagebetalt billetafgiften af danske film. Da afgiften er foreslået nedsat fra 15 pct. til 12½ pct., ville provenuet for filmproducenterne imidlertid falde. På denne baggrund foreslås der under bestemmelserne om filmfonden indført en regel, hvorefter der forlods af fondens midler skal betales et beløb til danske filmproducenter svarende til 2½ pct. af den årlige billetafgift af danske film.

Det mest epokegørende ved film- og biografloven af 1964 var oprettelsen af en ny filmfond til fremme af filmkunsten i Danmark. Hensigten med oprettelsen af denne fond var at sikre den danske filmproduktion, der ligesom biograferne befandt sig i en krisesituation i årene 1963-64, en mulighed for at overleve og samtidig stimulere interessen for produktion af kunstnerisk værdifulde danske film. Ved en revision af 1964-loven vil interessen naturligt samle sig om en vurdering af, hvorledes denne nydannelse inden for dansk kulturliv har virket i de forløbne år, og hvilke ændringer der bør foretages i fondens struktur og virkeområde i lyset af de indvundne erfaringer.

Fondens virksomhed har været fulgt med opmærksomhed i offentligheden, og det er